

JEZUS VERKLAART DE
T I E N G E B O D E N.

Uittreksel uit : "Het Evangelie, zoals het mij
werd geopenbaard,
door Maria Valtorta.

Vertaald uit het Engels.

1

117. - 1. JEZUS IN HET HUIS VAN LAZARUS
 VOORALEER NAAR HET "HELDERE WATER" TE GAAN.

25 februari 1945.

¹ Jezus beklimt het steile pad dat men neemt naar de hoogvlakte waarop Betanië is gebouwd. Nu gaat Hij niet langs de hoofdstraat, Hij heeft een andere weg genomen die steiler is en vlugger en van het noordwesten naar het oosten loopt en veel minder begaan wordt, waarschijnlijk omdat het zo steil is. Slechts haastige voetgangers maken er gebruik van; zij die kudden hebben en de drukte verkiezen te vermijden van de hoofdstraat; degene die, gelijk Jezus vandaag, niet wensen de aandacht te trekken van veel mensen. Hij klimt aan het hoofd van Zijn leerlingen, levendig sprekend tot de IJveraar. In een groep erachter zijn Zijn neven met Johannes en Andreas, daarna in een andere groep Jakobus van Zebedeüs, Matteüs, Tomas en Filip-pus; tenslotte Bartolomeüs, Petrus en Iscariot.

Wanneer zij de hoogvlakte bereiken, waarop Betanië er zeer vrolijk uitziet in de zonneschijn van de heldere novemberdag, en vanwaar men, oostwaarts kijkend, de Jordaanvallei en de weg naar Jericho kan zien, zegt Jezus aan Johannes voorop te gaan en Lazarus in te lichten van Zijn komst. Terwijl Johannes vlug weggaat, gaat Jezus trager vooruit met Zijn leerlingen, en overal wordt Hij begroet door de plaatselijke bevolking.

De eerste persoon die van Lazarus' huis komt is een vrouw, die op de grond neervalt en zegt : "Gelukkig is de dag voor het huis van mijn meesteres. Kom, Meester. Hier is Maximinus, en daar is Lazarus, aan de poort."

Ook Maximinus komt naar hen toe. Ik weet niet goed wie hij is. Ik heb de indruk dat hij ofwel een verwante moet zijn, niet helemaal zo rijk, en als een gast onderhouden wordt door de kinderen van Teofilus, of een rentmeester van hun grote gebieden, en behandeld als een vriend omwille van zijn verdiensten en zijn langdurige dienst in het huis. Misschien is hij de zoon van een van de rentmeesters van de vader, en heeft hij dezelfde positie gekregen van de kinderen van Teofilus. Hij is iets ouder dan Lazarus, t.t.z. ongeveer 35 jaar, misschien iets meer. "Wij verwachtten U niet zo vlug" zegt hij.

"Ik vraag onderdak voor één nacht."

"Moest het voor altijd zijn, dan zoudt Gij ons zeer gelukkig maken."

² Zij zijn aan de ingang en Lazarus kust en omhelst Jezus en

groet de leerlingen. Met zijn arm rond Jezus' lenden gaat hij dan in de tuin met Hem en verwijdert zich van de anderen en vraagt meteen : "Waarom heb ik de vreugde te danken U bij mij te hebben ?"

"Aan de haat van de leden van het Sanhedrin."

"Hebben ze U kwaad gedaan ? Weer eens ?"

"Nee. Maar zij willen het. De tijd is nog niet gekomen. Zolang Ik geheel Palestina niet heb beploegd en het zaad gezaaid, moet Ik niet ten val worden gebracht."

"Gij moet ook de oogst inhalen, goede Meester. Het is maar billijk dat het zo zij."

"Mijn vrienden zullen de oogst binnēhalen. Zij zullen de sikkel gebruiken waar ik heb gezaaid. Lazarus, Ik heb besloten weg te gaan van Jeruzalem. Ik weet dat het niet gebruikelijk is. Ik weet het op voorhand. Maar het zal Mij toelaten te evangeliseren, als niets anders kan. Ook in Sion heb Ik dat ontkend."

"Ik zond Nikodemus om U te zeggen naar een van mijn huizen te gaan. Niemand zal het durven schenden. Gij zult er Uw zending volbrengen zonder enige storing. En, o ! mijn huis. Het zal het heiligste zijn van al mijn huizen want het zal door Uw Leer geheiligd zijn, door Uw ademhaling ! Geef mij het genoeg U van dienst te zijn, Meester."

"Gij ziet dat ik het u reeds geef. Maar Ik kan niet in Jeruzalem blijven. Ik zou niet lastig gevallen worden, maar wel degene die tot Mij komen. Ik ga naar Efraim, tussen die plaats en de Jordaan. Ik zal het evangeliseren en Ik zal dopen zoals de Doper deed."

"In dat deel van de streek heb ik een klein huis. Het wordt gebruikt om de werktuigen van de werkers te bergen. Soms slapen zij er wanneer ze hooien of in wijnoogsttijd. Het is een zeer arm huis. Enkel een dak op vier muren. Maar het is in mijn gebied. En het is gekend... En die kennis zal jakhalzen afschrikken. Aanvaard het, Meester. Ik zal er knechten sturen om het gereed te maken..."

"Het is niet nodig. Indien uw boeren er slapen, zal het zeer voldoende zijn voor ons."

"Ik zal het niet prachtig maken, maar ik zal er meer bedden bijvoegen, o ! volledige, indien Gij het wenst, en ik zal ze lakens, zitplaatsen, amfora's en tassen doen meenemen. Gij moet eten en U dekken, vooral gedurende de wintermaanden. Laat mij erin voorzien. Ik moet het zelfs niet persoonlijk doen. Hier komt Marta."

Zij heeft praktisch en vlug talent voor alle huishoudelijke zaken. Zij werd geboren voor het huis en om het comfort te zijn van de lichamen en de zielen in het huis. Kom, mijn lieve en zuivere hotelhoudster ! Zie je ? Ook ik heb onderkomen gezocht onder haar moederlijke zorg, in haar deel van de erfenis. Bijgevolg mis ik niet zo erg mijn moeder. Marta, Jezus trekt zich terug in de vlakke van het "Heldere Water". Daar is niets moois, uitgenomen de grond die vruchtbaar is; het huis is een schaapskooi. Maar Hij verlangt een arm huis. Wij moeten het voorzien met het strikt noodzakelijke. Geef a.u.b. bevelen, gij zijt zo verstandig !" en Lazarus kust de mooie hand van zijn zuster die het dan opheft om hem te liefkozen met ware moederlijke liefde.

Dan zegt Marta : "Ik ga onmiddellijk. Ik neem Maximinus en Marcella mee. De voerlieden zullen helpen om dingen uit te zoeken. Zegen mij, Meester, zodat ik iets van U kan meenemen."

"Ja, mijn lieve hotelhoudster. Ik zal u zo noemen zoals Lazarus deed. Ik geef u Mijn Hart om mee te nemen in uw eigen hart."

³ "Weet Gij, Meester, dat Izaak, Elias en de anderen vandaag in dat deel van de streek zijn ? Zij vroegen mij om weilanden beneden in de vlakke, om voor korte tijd samen te zijn, en ik stemde toe. Vandaag zijn ze op weg. Ik verwacht hen hier voor de maaltijd."

"Ik ben gelukkig. Ik zal hen instructies geven..."

"Ja, zodat wij met elkaar in verbinding zouden staan. In alle geval zult Gij nu en dan terugkeren..."

"Ja, dat zal Ik. Ik heb reeds tot Simon daarover gesproken. En daar het niet eerlijk zou zijn indien Ik uw huis zou inpalmen met Mijn leerlingen, zal Ik naar het huis van Simon gaan..."

"Neen, Meester. Waarom mij dat aandoen ?"

"Onderzoek niet, Lazarus. Ik weet dat het zo best is."

"Maar, dan..."

"Maar dan, zal Ik altijd in uw gebieden blijven. Wat zelfs Simon niet weet, weet Ik. Hij die zocht te kopen, zonder zichzelf te tonen en zonder betwisting, om nabij Lazarus te zijn van Betanië, was dezelfde zoon van Teofilus, de trouwe vriend van Simon de IJveraar en de grote vriend van Jezus van Nazaret. Het is iemand die Lazarus heet, die de geldsom voor Jonas verdubbelde en het niet aftrok van het vermogen van Simon om hem de vreugde te geven in de mogelijkheid te zijn veel te doen voor de arme Meester en voor de armen van de Meester. Het is Lazarus van Betanië, die discreet en vlug al de goede inspanningen organiseert, leidt en helpt om Mij te helpen, het gemakkelijk te maken en Mij te beschermen. Ik weet

het."

"O ! zeg dat niet ! Ik dacht dat ik de zaken zo goed en in het geheim had geregeld !"

"Er is een geheim voor mensen. Niet voor Mij. Ik lees in de harten. Moet Ik u zeggen waarom uw natuurlijke goedheid getint is met bovennatuurlijke volmaaktheid ? Omdat gij een bovennatuurlijke gave vraagt, de redding van een ziel, uw en Marta's heiligheid. En gij voelt dat het niet genoeg is goed te zijn volgens de normen van de wereld, maar dat het nodig is goed te zijn volgens de wetten van de geest, om van God genade te bekomen. Gij hoortet Mijn woorden niet. Maar Ik zegde : 'Wanneer je een goede daad stelt, doe het in het geheim, en de Vader zal u een grote beloning geven'. Gij deedt het uit een natuurlijke neiging tot nederigheid. En Ik zeg u plechtig dat de Vader voor u een beloning bereidt dat ge u zelf niet kunt voorstellen."

"Maria's verlossing ?!..."

"Dàt, en veel, veel meer."

"Wat is meer dan dat mogelijk, Meester ?"

Jezus kijkt hem aan en glimlacht. Dan zegt Hij op psalmtoon : Met zijn lichtstralen vlecht hij kransen ineen en legt ze op de hoofden van Zijn heiligen.

Opdat ze voor altijd zouden schijnen in Gods ogen en in die van de wereld.

Uit welke stof zijn ze gemaakt ? Met welke stenen zijn ze versierd ? Goud, het zuiverste goud is de ring, gemaakt met het dubbel vuur van de goddelijke liefde en de liefde voor de mensen, gebeiteld met de wil die hamers, vijlen snijdt en afwerkt.

Parels in grote hoeveelheid en smaragden gróener dan gras in april, turkozen blauwer dan de lucht en opaalstenen zo helder als de maan, amethisten als zuiver violetten en jaspissen en saffieren en hyacinten en topazen. Zij zijn geschikt voor een gans leven. En een ring van robijnen als afwerking, een grote kroon op het glorieus voorhoofd.

Omdat de gezegende mens geloof en hoop zal hebben gehad, zal hij ootmoed en zuiverheid hebben, matigheid en sterkte, rechtvaardigheid en voorzichtigheid, oneindig medelijden en op het einde zal hij met zijn bloed Mijn Naam en zijn geloof in Mij geschreven hebben, zijn liefde voor Mij en zijn naam in de hemel.

Verheug u, rechtvaardig volk van de Heer. De mens weet het niet maar God ziet het.

In eeuwige boeken schrijft Hij Mijn beloften en uw daden, en meteen uw namen, prinsen van de komende eeuwen, eeuwig triomferend met de Christus kunnen..."

"Denkt gij dat ?" En Jezus plukt een plooiende wilgentak loshangend over het pad en zegt : "Kijk : zoals Mijn hand gemakkelijk dit takje plooit, zo zal de liefde uw ziel vormen en er een eeuwige kroon van maken. *Liefde is de individuële verlosser. Wie bemint begint zijn eigen verlossing.* De Mensenzoon zal zijn uitvoering voltooien."

Alles eindigt.

EEEE E00000 EEEEE 00000 EEEEE 00000 EEEEE

118. - 2. JESUS AAN HET "HELDERE WATER". VOORBEREIDINGEN VOOR HET LEVEN IN GEMEENSCHAP MET DE LEERLINGEN.

26 februari 1945.

¹ Indien dit klein, laag landhuis vergeleken wordt met het huis in Betanië dan is het zeker een schaapskooi, zoals Lazarus zegt. Maar indien het vergeleken wordt met de huizen van de boeren van Doras, is het een zeer goede woonst.

Het is zeer laag en zeer wijd, stevig gebouwd; het heeft een keuken, t.t.z. een grote haard in een kamer helemaal zwart van de rook, waarin een tafel staat, enkele stoelen, amfora's en een rustiek rek met potten en pannen. Een grote, ruwe, houten deur geeft er licht aan en toegang. Langs dezelfde muur als die deur, zijn nog drie deuren die toegang verlenen tot drie lange smalle kamers, met gewitte muren en een gestampte aarden vloer, zoals in de keuken. In twee van de kamers zijn enkele lichte bedden. De kamers zien eruit als kleine slaapkamers. Het groot aantal haken in de muren geslagen bewijzen dat werktuigen en misschien landbouwproducten daar werden opgehangen. Nu dienen ze als klederhaken voor mantels en rugzakken. De derde grote plaats (het is een gang, eerder dan een kamer, want de lengte is buiten de verhouding van zijn breedte) is leeg. Het moet ook gebruikt geweest zijn om dieren te bergen want er staat een eetbak en ringen aan de muur, en op de vloer zijn de typische gaten gemaakt door beslagen hoeven. Nu staat er niets in.

Buiten, dicht bij die laatste kamer, is een grote rustieke poort, bestaande uit een dak gedragen door ruwe ontschorste boomtronken bedekt met kreupelhout en leien. Het is niet echt een poort, maar

een afdak, want het is open aan drie kanten; twee zijn minstens tien el lang, de derde zijde, de smalle, is ongeveer vijf el lang, niet meer. In de zomer strekt een druivelaar zijn takken uit van de ene tronk naar de andere op de zuidkant. De druivelaar is nu naakt en toont zijn geraamtetakken; nu staat ook een grote vijgeboom naakt, maar in de zomer moet die schaduw geven aan de grote kom in het midden van de dorsvloer, die heel zeker gebruikt werd om de dieren te drenken. Daarnaast is een simpele bron, t.t.z. een gat op grondhoogte; zij is omgeven door enkel één rij platte, witte stenen.

Dat is het huis waar Jezus zal blijven met Zijn leerlingen op de plaats "Helder Water" genoemd. Het is omgeven door velden, of liever door weiden en wijngaarden, en ongeveer 300 el verder (neem a.u.b. de maten die ik opgeef niet aan als geloofsartikels) kan ik een ander huis zien te midden de velden. Het ziet er beter uit want het heeft een terrasdak, wat dit huis niet heeft. Olijfbosjes en bossen erachter beletten dat men verder kan zien.

² Petrus, zijn broer en Johannes werken vlijtig, de dorsvloer en de kamers kuisend, de bedden uithalend en water halend. Petrus is druk in de weer rond de bron om de randen te sorteren en te versterken en het praktischer en gemakkelijker te maken om water te putten. Jezus' neven daarentegen werken met hamer en vijlen aan de sloten en grendels, en Jakobus van Zebedeüs helpt hen door te zagen en een bijltje te gebruiken zoals een scheepstimmerwerfwerker.

Tomas houdt zich op in de keuken en lijkt een bekwaam kok op de manier waarop hij het vuur en de vlammen controleert en omwille van zijn handigheid in het kuisen van groenten die de schone Judas meebracht uit het nabijgelegen dorp. Ik veronderstel dat er een dorp is, een groot of een klein, want Judas zegt dat zij tweemaal per week brood bakken en bijgevolg was er die dag geen brood.

Petrus hoort hem en zegt: "Wij zullen wat koeken bakken. Ginder is bloem. Vlug, doe uw tuniek uit en kneed het, en dan zal ik ze bakken. Ik weet hoe." Ik kan het niet verhelpen te lachen wanneer ik zie dat Judas zich bukt om de bloem te mengen, in zijn ondertuniek, en er helemaal mee bedekt wordt.

Jezus is niet aanwezig. Ook Simon, Bartolomeüs, Matteüs en Filippus zijn afwezig.

"Vandaag is het de slechtste dag" antwoordt Petrus bij het grompelp van Judas van Keriot. "Morgen zal het gemakkelijker zijn. En in de lente zal alles goed gaan..."

"In de lente ? Zullen wij hier altijd blijven ?" vraagt Judas verschrikt.

"Waarom ? Is dit geen huis ? Het regent er niet in. Er is drinkwater. En een haard. Wat verlangt ge nog ? Het bevalt mij heel goed. Ook omdat ik de stank niet moet rieken van farizeeërs en compagnie..."

"Petrus, laat ons de netten gaan binnenhalen" zegt Andreas en trekt zijn broer weg vooraleer hij en Iscariot beginnen te twisten.

"Die man houdt niet van mij" roept Judas uit.

"Neen, dat kunt gij niet zeggen. Hij is zo openhartig met iedereen. Maar hij is goed. Gij zijt het die altijd mistevreden zijt" antwoordt Tomas, die, in tegenstelling altijd opgeruimd is.

"De reden is dat ik dacht dat het iets anders was..."

"Mijn Neef verhindert u niet naar *andere dingen* te gaan" zegt Jakobus van Alfeüs kalm. "Ik meen dat wij allen geloofden dat het *iets anders* was Hem te volgen, omdat wij dwaas waren. Het is omdat wij stompzinnig zijn en fier. Hij verzwijgt nooit het gevaar en de vermoeidheid als wij Hem volgen."

Judas gromt tussen zijn tanden. De andere Judas, Taddeüs, die bezig is aan een keukenrek, dat hij wil veranderen in een provisiekast, antwoordt hem : "Gij hebt ongelijk. Ook in overeenstemming met onze gewoonte hebt gij ongelijk. Elke Israëliet moet werken. En wij werken. Is werk zo een last voor u ? Ik voel het niet, want sinds ik bij Hem ben is mij alle werk licht."

"Ik betreur niet iets anders. En ik ben gelukkig precies nu thuis te zijn" zegt Jakobus van Zebedeüs.

"Wij zullen heel wat doen hier !..." merkt Judas van Keriot ironisch op.

"Kortom, wat wilt gij ? Wat verwacht gij ? Het hof van een satraap ? Ik kan niet verdragen dat gij kritiseert wat mijn Neef doet. Is dat duidelijk ?" barst Taddeüs uit.

"Wees rustig, broer. Jezus keurt dat redetwisten niet goed. Laat ons zo weinig mogelijk spreken en zoveel mogelijk handelen. Dat zal voor iedereen beter zijn. Anderzijds... indien Hij er niet in slaagt onze harten te veranderen... kunt gij hopen dat het mogelijk is het te doen door uw woorden ?" zegt Jakobus van Alfeüs.

"Het hart dat niet verandert is het mijne, is het niet ?" verklaart Iscariot agressief.

Maar Jakobus antwoordt hem niet. Hij houdt een nagel tussen

zijn lippen en tegelijk nagelt hij enkele planken krachtig vast, zulk een lawaai makend, dat het gegrom van Judas niet kan gehoord worden.

Enige tijd gaat voorbij, dan komen Izaak en Andreas samen binnen, de eerste met eiers en een mand met vers aangenaam riekende bladeren, de laatste met wat vis in een vismand.

"Hier" zegt Izaak. "De rentmeester stuurt dit en hij zou graag weten of wij iets nodig hebben. Dat is de instructie die hij gekregen heeft."

"Ziet gij wel dat wij niet uitgehongerd zijn?" zegt Tomas aan Iscariot. Daarna zegt hij: "Andreas, geef mij de vis. Wat is hij schoon! Maar hoe kookt ge die?... Ik weet niet hoe het te doen."

"Ik zorg er voor" zegt Andreas. "Ik ben visser" en in een hoek begint hij de nog levende vis schoon te maken.

"De Meest komt. Hij is het dorp en de streek rond geweest. Jullie zullen zien dat de mensen weldra zullen komen. Hij genas reeds een man wiens ogen ziek waren. Ik was reeds in heel de streek geweest en zij waren ingelicht..."

"Natuurlijk! Ik... Ik! De herders doen alles... Wij hebben een veilig, rustig leven opgegeven, ik tenminste, en wij hebben veel dingen gedaan, maar naar het schijnt hebben we niets gedaan..."

Izaak, verbaasd, kijkt naar Iscariot maar... antwoordt zeer wijzelijk niet. De anderen doen hetzelfde... maar ze koken van woede.

³ "Vrede zij u allen." Jezus staat aan de ingang vriendelijk glimlachend. De zonneschijn lijkt in helderheid toe te nemen bij Zijn aankomst. "Hoe verstandig van jullie! Jullie zijn allen aan het werk! Kan Ik u helpen, neef?"

"Neen, rust wat. Ik heb zo gedaan."

"Wij zijn overladen met voedingswaren. Iedereen wenst ons iets te geven. Moesten alle mensen het vriendelijk hart hebben van het nederige volk!" zegt Jezus enigszins droevig.

"O! Meester. Moge God U zegenen!" Het is Petrus die binnenkomt met een bussel stokken op zijn schouders en die zo van onder zijn last Jezus groet.

"En moge de Heer ook u zegenen, Petrus. Gij hebt hard gewerkt?"

"En wij zullen zelfs harder werken in onze vrije tijd. Wij hebben een villa op de buiten! En wij zullen er een paradijs van ma-

ken. Intussen heb ik de bron in orde gebracht, zodat wij 's nachts kunnen zien waar zij is, en verzekeren dat wij onze kruiken niet verliezen als wij water putten. Overigens... zie hoe handig uw neven zijn? Zij hebben al de dingen gereed gemaakt die nodig zijn en die lange tijd op een plaats moeten blijven, en waarover ik, visser, helemaal niets had geweten. Echt handig. Ook Tomas. Hij zou kunnen werken in de keuken van Herodes. Ook Judas is handig. Hij bakte goede koeken..."

"Maar helemaal nutteloos. Nu is er brood" antwoordt Judas slecht geluimd.

Petrus kijkt hem aan en ik verwacht een bijtend antwoord, maar Petrus schudt zijn hoofd, ordent de as en legt zijn koeken erop.

"Alles zal weldra klaar zijn" zegt Tomas. En hij lacht.

"Spreekt Gij vandaag?" vraagt Jakobus van Zebedeüs.

"Ja, tussen het zesde en het negende uur. Zo zegden het uw gezellen. Laat ons dus eerst eten."

Na enige tijd legt Johannes het brood op tafel, zet de zitplaatsen in orde, plaatst de tassen en amfora's terwijl Tomas de gekookte groenten en de gebraden vis brengt.

Jezus zit in het midden, Hij offert en zegent, deelt het voedsel uit en allen eten smakelijk.

Zij zijn nog aan het eten wanneer enkele mensen verschijnen op de dorsvloer. Petrus staat op en gaat naar de deur: "Wat verlangen jullie?"

"De Rabbijn. Spreekt Hij hier niet?"

"Ja, dat zal Hij. Maar nu is Hij aan het eten want Hij is ook mens. Gaan jullie ginder zitten en wachten."

De kleine groep gaat onder het rustiek afdak.

"Maar het wordt koud en het zal dikwijls regenen. Ik denk dat wij die lege stal nodig hebben. Ik maakte het helemaal proper. De voederbak zal Zijn zitplaats zijn..."

"Vertelt geen dwaasheid! De Rabbijn is rabbijn" zegt Judas.

"Welk een dwaasheid! Indien Hij geboren werd in een stal, kan Hij spreken vanaf een voederbak!"

"Petrus heeft gelijk. Maar wees a.u.b. vriendelijk voor elkaar". Jezus schijnt vermoeid van deze woorden te herhalen.

Zij houden op met eten en Jezus gaat onmiddellijk buiten om de kleine menigte te ontmoeten.

"Wacht, Meester" roept Petrus Hem na. "Uw neef heeft een zitplaats voor U gemaakt want de grond eronder is vochtig."

"Het is niet nodig. Jullie weten dat Ik rechtstaande spreek. Het volk moet Mij kunnen zien en Ik moet hen kunnen zien. Jullie zouden beter enkele zitplaatsen maken en lichte bedden. Er kunnen enkele zieke mensen komen... en zij zullen nodig zijn."

"Gij denkt altijd aan andere mensen, goede Meester !" zegt Johannes, Zijn hand kussend.

Jezus gaat wat droevig glimlachend naar de kleine menigte. Al de leerlingen gaan met Hem mee.

Petrus, die naast Jezus loopt, doet Hem bukken en fluistert Hem toe : "De gesluierde vrouw staat achter de muur. Ik heb haar gezien. Zij is er sinds deze morgen. Zij is ons vanuit Betanië gevolgd. Moet ik haar wegzenden of haar laten ?"

"Laat haar. Ik heb het zo gezegd."

"Maar, als zij een spionne is, zoals Iscariot zegt ?"

"Zij is het niet. Vertrouw op wat Ik u zeg. Laat haar alleen en zeg niets aan de anderen. En eerbiedig haar geheim."

"Ik heb niets gezegd, omdat ik meende dat het beter was..."

"Vrede zij jullie die uitzien naar het Woord" begint Jezus. En Hij gaat tot het einde van het afdak met Zijn rug naar het huis. Hij spreekt traag tot zowat twintig man zittend op de grond of leunend tegen tronken, in de warmte van een zwakke novemberzonneschijn.

⁴ "De mens valt in dwaling als hij het leven en de dood beschouwt en die namen toepast. Hij noemt 'leven' de tijdsperiode waarin hij, geboren uit zijn moeder, begint te ademen, zich te voeden, te bewegen, te denken, te handelen; en hij noemt 'dood' het ogenblik dat hij ophoudt te ademen, te eten, te bewegen, te denken, te handelen en koud wordt, gevoelloos, gereed om in een boezem terug te keren : een graf. Maar zo is het niet. Ik wil jullie doen verstaan wat 'leven' is en de passende handelingen doen uitkomen om te leven.

Leven is niet het bestaan. Het bestaan is niet het leven. Ook die druivelaar die rond deze kolommen gewikkeld is, bestaat. Maar die bezit het leven niet waarover Ik spreek. Ook dat blatend schaap, vastgebonden aan die verderstaande boom, bestaat. Maar dat bezit het leven niet waarover Ik spreek. Het leven waarover Ik spreek begint niet met het bestaan van het lichaam en eindigt niet met het einde ervan. Het leven waarover Ik het heb begint niet in

de schoot van een moeder. Het begint wanneer een ziel wordt geschapen door de Gedachte van God om in een lichaam te verblijven, het eindigt wanneer de zonde het doodt.

De mens is eerst maar een zaad dat groeit, een vleeszaad, in plaats van gluten of merg, zoals de zaden van graangewassen of fruit. In het begin is hij maar een dier dat vorm aanneemt, het embryo van een dier, zoals dat nu dat zwelt in de schoot van dat schaap. Maar het ogenblik dat dit onstoffelijk deel, dat ook het machtigste is in zijn verheven onstoffelijkheid, ingestort wordt in de menselijke ontvangenis, bestaat niet alleen het dierlijk embryo als een kloppend hart, maar *het leeft* volgens de scheppende Gedachte, en wordt mens, geschapen naar het beeld en de gelijkenis met God, de zoon van God, de toekomstige burger van de hemel.

Maar dat gebeurt wanneer het leven aanhoudt. De mens kan bestaan en slechts het beeld hebben van een mens, maar niet langer mens zijn. T.t.z. hij is een graf waarin het leven ontbindt. Daarom zeg Ik : 'Het leven begint niet met het bestaan en eindigt niet met het einde van het vlees'. Het leven begint vòòr de geboorte. Dan eindigt het leven nooit, want de ziel sterft niet, t.t.z. valt niet in het niet. *Het sterft voor zijn bestemming*, dat de hemelse bestemming is, maar het overleeft zijn straf. Het sterft voor die zalige bestemming, door te sterven aan de Genade. Dat leven, getroffen door een kanker die de dood is van zijn bestemming, duurt doorheen de eeuwen in verdoeming en foltering. Dit leven, zodanig bewaard, bereikt de volmaaktheid van het leven, door eeuwig, volmaakt, zalig te worden zoals zijn Schepper.

⁵ Hebben wij verplichtingen tegenover het leven ? Ja. Het is een gave Gods. Elke goddelijke gave moet zorgvuldig gebruikt en bewaard worden, want het is zo heilig als de Gever. Zouden jullie de gave van een koning slecht gebruiken ? Neen. Het wordt overgeleverd aan de erfgenamen, en aan de erfgenamen van de erfgenamen, als een glorie van de familie. Waarom dan een gave Gods slecht behandelen ? Hoe moet die goddelijke gave gebruikt en bewaard worden ? Hoe moet die hemelse bloem van de ziel levend bewaard blijven om ze te vrijwaren voor de hemel ? Hoe kunnen jullie bereiken boven en verder dan het bestaan 'te leven' ?

Israël heeft duidelijke wetten daarover en heeft zich enkel ernaar te voegen. Israël heeft profeten en rechtvaardigen die als voorbeelden gelden en verklaren hoe de wetten te onderhouden. Israël heeft nu ook zijn heiligen. Israël kan niet, moet niet dwalen. Ik zie bevlekte harten en dode zielen overal rondzwerven. En zo zeg Ik jullie : doe boete; open uw zielen voor het Woord; beoefen de

onveranderlijke Wet; geef nieuw bloed aan het afgeleefde 'leven' dat wegwijnt in u; indien het reeds dood is, kom tot het ware Leven : tot God. Betreur uw zonden. Roep : 'Medelijden !' Maar sta op uit de dood. Wees geen levende dode mensen zodat jullie in de toekomst niet eeuwig moeten lijden. Ik zal enkel tot u spreken over de manier om het leven te bereiken en het te vrijwaren. Een andere mens zegde tot jullie : 'Doe boete. Zuiver uzelf van het onzuiver vuur van wellust, van het slijk der zonde'. Ik zeg tot jullie : Arme vrienden, laat ons samen de Wet bestuderen. Laat ons nog eens de vaderlijke stem erin horen van de ware God. En laat ons dan samen bidden tot de Eeuwige Vader met de woorden : "Moge Uw medelijden neerdalen in onze harten".

Het is nu droevige winter. Maar de lente zal eerlang komen. Een dode ziel is droeviger dan een ontbladerd woud door de vorst. Maar indien nederigheid, goede wil, boete en geloof in u binnendringen, zal het leven tot u terugkeren, zoals een woud in de lente, en jullie zullen bloeien voor God, om de blijvende vruchten te dragen van een waar leven in de toekomst, in de toekomst van de eeuwen zonder einde.

Kom tot het Leven ! Hou op enkel te bestaan en begin 'te leven'. Dan zal de dood niet het 'einde' zijn, maar het begin. Het begin van een nooit eindigende dag, van onmetelijk vredevolle vreugde. De dood zal de triomf zijn van wat leefde vóór het vlees, en de triomf van het vlees geroepen tot eeuwige verrijzenis, om deel te nemen in dat Leven dat, in Naam van de ware God, Ik aan allen beloof die dat 'leven verlangen' voor hun zielen, en zinnelijkheid en hartstochten verpletteren onder hun voeten om te genieten van de vrijheid van de kinderen Gods.

Ga. Elke dag, op dit uur, zal Ik tot jullie spreken over de eeuwige waarheid. De Heer zij met u."

De menigte verspreidt zich langzaam en commentarieert. Jezus gaat naar het eenzame huis en alles eindigt.

EEEE 0000 EEEEE 0000 EEEEE 0000 EEEEE

119. - 3. JESUS AAN HET "HELDERE WATER" :
"IK BEN DE HEER UW GOD."

27 februari 1945.

¹ Er zijn minstens tweemaal zoveel mensen als gisteren. Er is ook welstellend volk. Sommigen zijn per ezel gekomen en nemen hun maaltijd onder het afdak, na de ezeltjes aan de palen van het

afdak te hebben gebonden, in afwachting van de Meester.

Het is een koude maar heldere dag. Het volk spreekt stil onder elkaar, en de geleerdsten leggen uit hoe de Meester is en waarom Hij op die plaats spreekt.

Iemand vraagt : "Is Hij groter dan Johannes ?"

"Neen. Het is iets anders. Johannes, waarvan ik leerling ben, is de Voorloper, en de stem der Rechtvaardigheid. Deze is de Messias, en de stem van wijsheid en barmhartigheid."

"Hoe weet gij het ?" vragen velen.

"Drie leerlingen van de Doper vertelden het mij. Moesten jullie maar weten wat er gebeurde ! Zij zagen Hem toen Hij geboren werd. Beeld u even in, Hij werd geboren uit licht ! Er was zulk een helder licht dat zij, die herders waren, uit de schaapsstal snelden, tussen de dieren die zot waren geworden van verschrikking, en zij zagen dat geheel Betlehem in vuur en vlam stond, en toen kwamen de engelen neer uit de hemel en zij doofden het vuur met hun vleugels, en Hij, het Kind, was op aarde, geboren uit licht. Al het vuur werd een ster..."

"Neen ! zo is het niet."

"Jawel. Iemand die stalknecht was te Betlehem toen ik een jongen was, vertelde het mij. Nu dat de Messias man is geworden pochen zij erover."

"Zo is het niet." De ster kwam nadien, zij kwam met de wijzen uit het oosten, waarvan er een verwant was met Salomon, en daarom van de Messias, want Hij is van het huis van David, en David is de vader van Salomon, en Salomon hield van de koningin van Sheba omdat zij mooi was en omwille van de gaven die zij hem bracht, en hij had een kind van haar, en hij behoort tot Juda hoewel hij van rond de Nijl is."

"Waarover spreekt gij ? Zijt gij gek ?"

"Neen. Bedoelt gij dat het niet waar is dat Zijn verwante Hem reukwaren bracht zoals het de gewoonte is onder koningen en leden van die familie ?"

"Ik ken de ware geschiedenis" zegt een ander. "Dit is gebeurd. Ik weet het want Izaak is een van de herders en een van mijn vrienden. Zo was het Kind geboren in een stal, uit het huis van David. Er was een profetie..."

"Maar kwam Hij niet uit Nazaret ?"

"Laat het mij jullie vertellen. Hij werd geboren te Betlehem want Hij stamt uit David, en het was ten tijde van de volkstelling.

De herders zagen een licht, zo mooi dat er nooit een mooier is geweest, en de jongste, omdat hij onschuldig was, was de eerste om de engel van de Heer te zien, die zo zoet sprak als de muziek van een harp zeggende : 'De Redder is geboren. Ga en aanbid Hem', en toen zongen de engelen : 'Glorie aan God en vrede aan de goede mensen'. En de herders gingen en zagen de kleine boreling in een voederbak tussen een os en een ezel, en Zijn Moeder en vader. En zij aanbaden Hem en daarna leiden ze Hem naar het huis van een goede vrouw. En het Kind groeide op als alle kinderen, mooi, goed en vol liefde. Toen kwamen de wijzen van rond de Eufraat en de Nijl, want zij hadden een ster gezien en herkenden ze als de ster van Balaam. Maar het Kind kon reeds lopen. En koning Herodes beval de slachting omdat hij vreesde voor zijn koninkrijk. Maar de engel van de Heer had hen gewaarschuwd van het gevaar en de babies van Betlehem stierven, maar Hij niet, want Hij was ontsnapt naar Matarea. Daarna kwam Hij terug naar Nazaret en werkte als timmerman, en toen Zijn tijd kwam, nadat Zijn neef, de Doper, Hem aangekondigd had, begon Hij Zijn zending en keek eerst uit voor Zijn herders. Hij genas Izaak, die sinds dertig jaar lam was. En Izaak wordt het nooit moe Hem te verkondigen. Dat is de waarheid."

"Maar de drie leerlingen van de Doper zegden mij deze woorden !" zegt de eerste man, ietwat vernederd.

"En die zijn waar." Maar het is de beschrijving van de stal-knecht die niet waar is. Hij bluft ermee. Hij moest de Betlehemieten gaan zeggen goed te zijn. De Messias kan niet prediken in Betlehem of in Jeruzalem."

"Natuurlijk ! Beeld u maar even in indien de schriftgeleerden en farizeeërs Zijn woorden wensden te horen ! Zij zijn adders en hyena's, zoals de Doper hen noemt."

"Ik zou willen genezen worden. Zie ! Mijn been lijdt aan kanker. Ik dacht te sterven toen ik per ezel naar hier kwam. Ik zocht Hem in Sion, maar Hij was er niet meer..." zegt iemand.

"Zij bedreigden Hem met de dood..." antwoordt een ander.

"De honden !"

"Ja. Vanwaar zijt gij ?"

"Uit Lydda."

"Een lange weg !"

"Ik... Ik zou Hem over een van mijn zonden willen spreken... Ik zegde het aan de Doper, maar ik liep weg, hij vermaande mij zo heftig. Ik denk dat ik niet kan vergeven worden..." zegt een ander.

"Wat hebt gij gedaan ?"

"Heel wat kwaad. Ik zal het Hem vertellen. Wat zegt gij ?
Zal Hij mij vervloeken ?"

"Neen. Ik hoorde Hem spreken te Betsaida. Toevallig was ik er. Welke woorden sprak Hij !!! Hij sprak over een vrouw die zonden had bedreven. Ah ! ik had haast gewenst in haar plaats te zijn om die woorden te verdienen !..." zegt een oud statig man.

"Hier is Hij" roepen velen.

"Medelijden ! Ik ben beschaamd ! zegt de schuldige die wegloupt.

"Waar loopt gij, Mijn zoon ? Is er zoveel duisternis in uw hart dat gij het Licht haat zodat gij ervoor vlucht ? Hebt gij zoveel gezondigd dat gij Mij vreest, die Vergiffenis ben ? Welke zonde kunt gij bedreven hebben ? Zelfs indien gij God gedood had zoudt ge niet moeten vrezen, indien gij werkelijk berouw hebt. Ween niet ! Of kom : wij zullen samen wenen." Jezus, die door een hand op te heffen de vluchtende man beval te stoppen, houdt hem nu dicht bij Zich, en keert zich dan naar degene die wachten en zegt : "Een ogenblik. Zodat Ik dat hart kan troosten. Daarna kom Ik tot jullie."

En Hij wandelt naar het huis en draaiend om de hoek botst Hij op de gesluisde vrouw, die daar stond te luisteren. Jezus beziet haar een ogenblik, Hij zet dan nog meer stappen verder en houdt stil. "Wat hebt gij gedaan, Mijn zoon ?"

De man valt op zijn knieën. Hij is ongeveer vijftig jaar oud. Zijn gelaat is verwoest door veel hartstochten en een geheime foltering. Hij strekt zijn armen uit en roept : "Ik doodde mijn moeder en broeder... om gans het erfdeel van mijn vader te hebben en verbraste het met vrouwen...! Ik heb geen vrede meer gehad... Mijn voedsel... bloed ! Mijn slaap... nachtmerries... Mijn plezier... Ah ! in de schoot van vrouwen; in hun wellustige kreten, voelde ik het koude lichaam van mijn dode moeder en ik hoorde de doodsratel van mijn vergiftigde broeder. Vervloekt wezen genotsvrouwen, het zijn slangen, zeekwallen, niet te stillen meisjes... mijn verval !"

"Vervloek niet. Ik vervloek u niet..."

"Vervloekt Gij mij niet ?"

"Neen. Ik ween en neem uw zonde op Mij !... Hoe zwaar ! Het breekt Mijn ledematen. Maar Ik omklem ze om ze voor u te verteren... En Ik geef u vergiffenis. Ja. Ja. Ik vergeef uw zware zonde." Hij legt Zijn handen op het hoofd van de snikkende man en bidt : "Vader, Mijn Bloed zal ook voor hem vergoten worden. Voor het ogenblik, hier zijn Mijn tranen en Mijn gebed. Vader, vergeef, want hij heeft berouw. Uw Zoon, aan Wie alle oordeel is overgelaten, wil het !... Zo blijft Hij enige minuten, daarna bukt Hij zich,

richt de man op en zegt hem : "Uw zonde is vergeven. Aan u uit te boeten wat van uw misdaad overblijft door een leven van boete."

"Heeft God mij vergeven. En mijn moeder ? Mijn broeder ?"

"Wat God vergeeft, vergeeft iedereen." Ga en zondig niet meer."

De man weent luider en kust Zijn hand. Jezus verlaat hem om hem te laten wenen. Hij gaat terug naar het huis. De gesluisde vrouw maakt een gebaar alsof zij wilde gaan en hem ontmoeten, maar zij bukt haar hoofd en beweegt niet. Jezus gaat haar voorbij zonder haar aan te zien.

³ Hij is nu op Zijn plaats. Hij spreekt : "Een ziel is teruggekeerd naar de Heer. Gezegend Zijn almacht dat de zielen, die Hij geschapen heeft, ontrukkt uit de strikken van de duivel en ze terugneemt op de weg naar de hemel. Waarom was die ziel verloren ? Omdat zij het zicht op de Wet vergeten was. /

In het Boek wordt gezegd dat de Heer Zichzelf op de Sinai toonde in al Zijn vreesaanjagende macht, om bij middel daarvan te zeggen : 'Ik ben God. Dit is Mijn Wil. En dat is de bliksem die Ik gereed houd voor degenen die zullen opstaan tegen de Wil van God'. En alvorens te spreken beval Hij dat geen één van het volk zou opgaan om Hem, die is, te aanschouwen, en dat ook de priesters zich moesten zuiveren alvorens de grens van God te naderen, om niet geslagen te worden. Want het was de tijd van rechtvaardigheid en beproevingen. De hemel was gesloten, als door een steen, over het mysterie van de hemel en de toorn van God, en enkel de zwaarden van de rechtvaardigheid flitsten uit de hemel op de schuldige kinderen. Maar nu niet. Nu is de Rechtvaardige gekomen om alle rechtvaardigheid te verteren en de tijd is gekomen, dat zonder bliksem en zonder begrenzing, het Woord Gods spreekt tot de mensen om hen Genade en Leven te geven.

⁴ Het eerste woord van de Vader en Heer is dit : 'Ik ben de Heer uw God'.

Er is geen ogenblik van de dag waarin dat woord niet uitgesproken wordt door de stem van God en niet geschreven wordt door Zijn vinger. Waar ? Overal. Het wordt voortdurend door alles herhaald. Door het gras en de sterren, door het water en het vuur, door wol en voedsel, door licht en duisternis, door gezondheid en ziekte, door welvaart en armoede. Alles zegt : 'Ik ben de Heer. Jullie ontvingen dit van Mij. Een van Mijn gedachten gaf het u, een andere gedachte neemt het van u weg, er is geen leger- noch verdedigingsmacht dat u kan beschutten tegen *Mijn Wil*'. Het roept in de stem van de wind, het zingt in het gemurmel van het water, het wasemt geurig in de zoete reuk van bloemen, het is gegrift op

de bergtoppen, en het fluistert, spreekt, roept, schreeuwt in het geweten : 'Ik ben de Heer uw God'.

Vergeet dat nooit ! Sluit uw ogen, uw oren niet, verstik uw geweten niet om dat woord niet te horen. In elk geval het staat, en het ogenblik zal komen dat het, geschreven zal worden met de vurige vinger van God op de muren van banketzalen of op de golven van de woelige zeeën, op de glimlachende lippen van een kind, of op de bleekheid van een stervende oude man, op een heerlijk riekende roos of op een stinkend graf. Het ogenblik zal komen dat het, in de vrolijkheid van wijn en plezier, in de drukte van de bezigheid, in de rust bij nacht, gedurende een eenzame wandeling, het zijn stem zal verheffen en zeggen : 'Ik ben de Heer uw God' en niet het vlees dat gij zo gretig kust, en niet het voedsel dat gij zo gulzig inslikt, en niet het goud dat gij zo vrekkelig spaart, en niet het bed waarin gij luiert, en noch stilzwijgendheid, noch eenzaamheid, noch slaap kan het doen zwijgen. 'Ik ben de Heer uw God' de Gezel die u niet zal verlaten, de Gast die ge niet kunt verdrijven. Zijn jullie goed ? Dan is de gast en gezel een goede vriend. Zijn jullie slecht en schuldig ? Dan wordt de gast en gezel de boze Koning en geeft geen vrede. Maar Hij verlaat u niet. Scheiding van God wordt enkel verleend aan verdoemde zielen. Maar de scheiding is hun onverzoenlijke en eeuwige foltering.

'Ik ben de Heer uw God' en het voegt erbij 'die u leidde uit het land van Egypte, uit het huis van slavernij'. O ! Hij zegt dat werkelijk precies nu ! En uit welk Egypte leidt Hij u, naar het beloofde land, dat niet die plaats is, maar de hemel ! Het eeuwig Koninkrijk van de Heer, waar geen honger is of dorst, koude of dood, maar waar alles vreugde en vrede zal uitwasemen en elke ziel zal overladden worden met vrede en vreugde.

Hij is nu jullie aan het verlossen van de ware slavernij. Hier is de Verlosser. Ik ben het. Ik ben gekomen om uw kettingen te breken. Elke menselijke heerser kan sterven, en door zijn dood kunnen slaven worden vrijgemaakt. Maar satan sterft niet. Hij is eeuwig. Hij is de heerser die jullie gekluisterd heeft om u te sleuren waar hij wenst. Jullie zijn zondaars en de zonde is de ketting waarmee satan u vasthoudt. Ik ben gekomen om de ketting te breken. Ik ben gekomen in de Naam van de Vader en omdat Ik wilde komen. De belofte die niet verstaan is geworden is daarom nu in vervulling gegaan : 'Ik leidde u uit Egypte en uit de slavernij'.

Dit is zich nu geestelijk aan het vervullen. De Heer uw God leidt u uit het land van de afgod die de Eerste Ouders verleidde, Hij bevrijdt jullie van de slavernij der zonde, Hij bekleedt u nog eens

met Genade en neemt u aan voor Zijn Koninkrijk. Ik zeg jullie plechtig dat degene die tot Mij komen bekwaam zullen zijn de Allerhoogste te horen zeggen tot de gezegende harten, met een zachte vaderlijke stem : 'Ik ben de Heer uw God en Ik trek jullie tot Mij, vrij en gelukkig'.

Kom. Keer uw hart en uw gelaat, uw gebed en uw wil tot de Heer. Het uur van de Genade is gekomen."

⁵ Jezus heeft gedaan. Hij gaat zegenend voorbij en Hij streelt een oude vrouw en een gebruind glimlachend klein meisje.

"Genees mij, Meester. Ik lijd zo veel !" zegt de man lijdend aan kanker.

"Eerst uw ziel. Doe boete..."

"Doop mij zoals Johannes deed. Ik kan tot hem niet gaan. Ik ben niet goed."

"Kom." Jezus daalt af naar de rivier, die aan de andere kant is van twee zeer grote weiden en verborgen door een bos. Hij doet Zijn sandalen af en zo doet de man die zich op krukken tot daar gesleept heeft. Zij dalen af op de rivieroever en Jezus giet wat met Zijn holgemaakte hand over het hoofd van de man, die in de rivier staat tot halfwege zijn schenen.

"Doe nu uw winden af" zegt Jezus hem terwijl Hij terug op het pad gaat.

De man gehoorzaamt. Zijn been is genezen. De menigte scheeuwt haar verbazing uit.

"Ik ook !"

"Ik ook !"

"Doop ook mij !" schreeuwen velen.

Jezus, die reeds halfweg het pad is, keert zich om : "Morgen. Ga nu en wees goed. Vrede zij met jullie."

Alles eindigt en Jezus keert terug naar het huis, naar de donkere keuken hoewel het reeds namiddag is.

⁶ De leerlingen verzamelen rond Hem. Petrus vraagt : "Wat scheelde de man waarmee Gij achter het huis ging ?"

Hij wilde gezuiverd worden."

"Maar hij keerde niet terug en hij was er niet om het doopsel te vragen."

"Hij ging waarheen Ik hem zond."

"Waar ?"

"Om uit te boeten, Petrus."

"Naar het gevang?"

"Neen. Om boete te doen de rest van zijn leven."

"Wordt men niet gereinigd door water?"

"Tranen zijn ook water."

"Dat is waar. Nu dat Gij een mirakel hebt gedaan, ben ik benieuwd hoeveel mensen zullen komen !... Vandaag waren er al tweemaal zoveel..."

"Ja. Moest Ik alles moeten doen, Ik zou het niet kunnen. Jul- lie zullen dopen. In het begin, een per een, daarna twee, drie, daar- na veel. En Ik zal prediken en de zieken en schuldigen genezen."

"Moeten wij dopen? O! ik ben niet waardig! Ontsla mij, Heer, van die zending! Ik moet gedoopt worden!" Petrus zit sme- kend op zijn knieën.

Maar Jezus buigt voorover en zegt: "Gij zult de allereerste zijn om te dopen, vanaf morgen."

"Neen, Heer! Hoe kan ik dat als ik zwarter ben dan die schouw?"

Jezus glimlacht voor de oprechte nederigheid van Zijn apostel op zijn knieën tegen Zijn eigen knieën, waarop hij zijn ruwe dikke vissershandsen heeft gelegd. Daarop kust Hij Petrus op het voor- hoofd, precies onder zijn ruw grijs gekruld haar: "Ziedaar. Ik doop u met een kus. Zijt gij gelukkig?"

"Ik zou nog een zonde willen bedrijven om nog een kus te ont- vangen!"

"Neen. Gij moet met God niet spotten door voordeel te trek- ken uit Zijn gaven."

"Zult Gij mij ook een kus geven? Ik ook heb zonden" zegt Is- cariot.

Jezus kijkt hem aan. Zijn blik, die zo gemakkelijk verandert, keert van de helderheid van de vreugde die deze zo helder maakt terwijl Hij tot Petrus spreekt, tot strengheid, en ik zou zeggen, ver- moeid somber, en Hij zegt: "Ja... ook aan u. Kom. Ik ben tegen- over niemand onrechtvaardig. Wees goed, Judas. Indien gij maar wilde !... Gij zijt jong. Gij hebt een geheel leven om hoger en ho- ger te stijgen, tot de volmaaktheid van heiligheid..." en Hij kust hem.

"Nu is het uw beurt, Simon, Mijn vriend. En de uwe, Matteüs, Mijn overwinning. En de uwe, wijze Bartolomeüs. En de uwe, trou-

we Filippus. En de uwe, vrolijke Tomas. Kom, Andreas, stille werkzame. En gij, Jakobus, van onze eerste ontmoeting. En gij nu, vreugde van uw Meester. En gij, Judas, gezelschap van Mijn kindsheden en jeugd. En gij, Jakobus, wiens blik en hart Mij herinneren aan de Rechtvaardige. Jullie hebben allen Mijn kus gehad. Maar herinner jullie dat Mijn liefde groot is, maar dat ook uw goede wil vereist wordt. Morgen zullen jullie een stap voorwaarts maken in uw leven als Mijn leerlingen. En herinner jullie dat elke stap voorwaarts een eer is en een verplichting."

⁷ "Meester... op een dag hebt Gij tot mij, Johannes, Jakobus en Andreas gezegd dat Gij ons zoudt leren bidden. Ik denk dat indien wij bidden zoals Gij, wij waardig zouden worden het werk te doen dat Gij verlangt dat wij doen" zegt Petrus.

"Ook dan herhaal Ik u : "Wanneer jullie voldoende zult gevormd zijn, zal Ik jullie het subliem gebed leren. Jullie 'Mijn' gebed overlaten. Maar zelfs dat gebed zal niets zijn indien jullie het enkel zeggen met de lippen. Voor het ogenblik verhef u tot God met uw ziel en uw wil. Het gebed is een gave die God verleent aan de mens en die de mens aan God aanbiedt'."

"Wat ? Zijn wij nog niet waardig om te bidden ? Geheel Israël bidt..." zegt Iscariot.

"Ja, Judas. Maar uit hun daden, kunt gij zien hoe Israël bidt. Ik wil geen verraders van jullie maken. Wie bidt met een uitwendige houding, en inwendig tegen het goed is, is een verrader."

"En wanneer zult Gij ons mirakels laten doen ?" vraagt Judas nog.

"Wij... mirakels ? Eeuwige barmhartigheid ! En toch drinken wij niets dan water ! Mirakels... wij ? Man, zijt gij gek ?" Petrus is geërgerd, bevreesd en buiten zichzelf.

"Hij zegde het ons in Judea. Is het zo niet ?"

"Ja, het is waar. Ik zegde het. En jullie zullen er doen. Maar zolang er te veel vlees in jullie is, zullen jullie geen mirakels doen."

"Wij zullen vasten" zegt Iscariot.

"Het is van geen nut. Door vlees bedoel ik de bedorven hartstochten, het drievoudig hevig verlangen en de slijt van ondeugden die het bedrieglijk hevig verlangen volgt... Zoals de kinderen van een vuile bigame vereniging is de hovaardij van de geest ontstaan, door het verlangen naar vlees en macht, aan al het kwade dat in de mens en in de wereld is."

"Voor U hebben wij alles verlaten" antwoordt Judas.

"Maar niet uzelf."

"Moeten wij dan sterven ? Wij zouden het kunnen doen om met U te zijn. Ik zou het tenminste willen..."

"Neen. Ik vraag niet naar uw stoffelijke dood. Ik wil dat dierlijkheid en satanisme in u sterft, en zij sterven niet zolang als het vlees voldaan is en valsheid, hoogmoed, nijd, verwaandheid, gulzigheid, gierigheid, vadsigheid in u zijn."

"Wij, zulke schuldige mensen, zijn U zo nabij, die zo heilig zijt !" fluistert Bartolomeüs.

"En Hij is altijd zo heilig geweest. Wij weten het" bevestigt Zijn neef Jakobus.

"Hij weet wat wij zijn... Daarom moeten we geen moed verliezen. Wij moeten enkel zeggen : geef ons dag na dag de kracht om U te dienen. Moesten wij zeggen : 'Wij zijn zonder zonde' dan zouden wij bedriegen en zouden wij bedriegers zijn. Van wie ? Van onszelf die weten wat wij zijn, zelfs indien wij het niet willen zeggen ? Van God, die niet bedrogen kan worden. Maar indien wij zeggen : 'Wij zijn zwak en zondaars. Help ons met Uw kracht en vergeving' zal God ons niet ontgoochelen en in Zijn goedheid en rechtvaardigheid zal Hij ons vergeven en ons zuiveren van de ongerechtigheid van onze arme harten."

"Wees gezegend, Johannes. Want de Waarheid spreekt door uw lippen die geuren van onschuld en enkel de aanbiddelijke Liefde kussen" zegt Jezus rechtstaande, en Hij trekt Zijn geliefdste leerling op Zijn hart, die vanuit zijn donkere hoek gesproken heeft.

EEEEEE 00000 EEEEEE 00000 EEEEE 00000 EEEEE

120. - 4. JEZUS AAN HET "HELDERE WATER" :
"GIJ ZULT GEEN GODEN IN MIJN AANWEZIGHEID HEBBEN."

28 februari 1945

¹ "Er is gezegd : 'Gij zult geen goden voor Mijn Aanschijn hebben. Gij zult u geen gesneden beeld maken of wat er ook mag op trekken in de hemel of op aarde beneden of in het water onder de aarde. Gij zult er niet voor buigen noch ze vereren. Want, Ik, de Heer uw God, ben een sterke en jaloerse God en Ik straf de fouten van de vader in de kinderen, de kleinkinderen, en de achterkleinkinderen van hen die Mij haten, maar Ik zie met liefde neer op de duizendste generatie van degene die Mij liefhebben en Mijn geboden on-

derhouden'." Jezus' stem weerklinkt in de grote zal vol mensen; het regent inderdaad en ze hebben er allen onderkomen gezocht. Op de eerste rij zittenvier ongelukkigen, t.t.z. een blinde geleid door een vrouw, een kind bedekt met rauwe, pijnlijke plekken, een vrouw geel door geelzucht of malaria, en een man die daar gebracht werd op een brancard.

Jezus spreekt geleund tegen de lege voerbak. Johannes en de twee neven, Matteüs en Filippus staan naast Hem, terwijl Judas, Petrus, Bartolomeüs, Jakobus en Andreas aan de ingangdeur staan en de laatkomers binnen laten. Tomas en Simon verplaatsen zich tussen het volk en zeggen aan de kinderen stil te zijn, verzamelen aalmoezen en luisteren naar de verzoeken.

² "Gij zult geen goden voor Mijn Aanschijn hebben'.

Jullie hebben gehoord hoe God overal aanwezig is met Zijn ogen en Zijn stem. Waarlijk, wij zijn altijd in Zijn aanwezigheid. Of wij opgesloten zijn in een kamer of tussen de menigten vertoeven in de Tempel, wij zijn in Zijn aanwezigheid. Of wij verborgen weldoeners zijn ons gelaat ook verbergend voor de mensen die wij helpen, of moordenaars die weggebruikers aanvallen en vermoorden in een verlaten pas, wij zijn altijd in Zijn tegenwoordigheid. Een koning te midden zijn hof, een soldaat op het slagveld, een leviet binnen de Tempel, een wijs man gebogen over zijn boeken, een boer in de voren, een handelaar achter zijn toonbank, een moeder wakend over een wieg, een bruid in haar bruidskamer, een maagd in de verborgenheid van haar vaders woonst, een kind lerend op school, een oud man stervende neerliggend, zij zijn allen in zijn aanwezigheid. Zij zijn allen in Zijn tegenwoordigheid en ook de handelingen van de mensen zijn in Zijn tegenwoordigheid.

Al de handelingen van de mensen ! Een verschrikkelijk woord ! En een troostend ! Verschrikkelijk als de handelingen zondig zijn, troostend indien ze heilig zijn. Weten dat God ons ziet, behoedt ons om kwaad te doen en moedigt ons aan om het goede te doen. God ziet dat ik het goede doe. Ik weet dat Hij niet vergeet wat Hij ziet. Ik geloof dat Hij het goede beloont. Daarom ben ik zeker dat ik zal beloond worden en ik berust in die zekerheid. Het zal mij een gelukkig leven geven en een vreedzame dood, want zowel in het leven als in de dood zal mijn ziel getroost worden door het heldere licht van Gods vriendschap. Dat is de redenering van een persoon die het goede doet. Maar waarom beschouwen de kwaaddoeners niet dat afgoderij iets is van de verboden dingen ? Waarom zeggen zij niet : 'God ziet dat terwijl ik een heilige erediensdienst veins, ik een valse god of valse goden aanbid, aan wie ik een altaar heb opgericht ongekend door de mensen maar door God ge-

kend' ?

Kunnen jullie opmerken welke goden, vermits er zelfs in de Tempel geen beeld is van God ? Welk is het gelaat van die goden, indien het voor ons onmogelijk was een gelaat te geven aan de ware God ? Ja, het is onmogelijk een gelaat te bewerken want de Volmaakte en de Zuiverste kan niet waardig voorgesteld worden door de mensen. Enkel de geest kan een glimp opvangen van de onstoffelijke en sublieme schoonheid en kan Zijn stem horen en Zijn liefkozingeren waarderen die Hij verleent aan een heilig persoon, zulk een goddelijk contact waardig. Maar het gezicht, het gehoor, de hand van mensen kan niet zien of horen en daarom ook niet herhalen met de klank van een lier, met een hamer en beitel op marmer, wat de Heer is. O ! oneindig geluk wanneer jullie, zielen van rechtvaardigen, God zullen zien ! De eerste aanblik zal het begin zijn van de zaligheid die uw gezelschap zal zijn voor eeuwen zonder einde. En toch wat wij niet kunnen doen voor de ware God, doet de mens voor valse goden. En men richt een altaar op voor de vrouw; een ander voor het goud; een ander voor de macht; een ander voor de wetenschap; een ander voor militaire overwinningen; men aanbidt een machtig man, van natuur zoals wij, maar groter in aanmatiging of geluk; een ander aanbidt zichzelf en zegt : 'Er is niemand zoals ik'. Dat zijn de goden van degene die tot Gods volk behoren.

Wees niet verwonderd over de heidenen die dieren, kruipdieren en sterren aanbidden. Hoeveel kruipdieren, hoeveel dieren, hoeveel dode sterren aanbidden jullie in uw hart ! Lippen spreken leugens uit om te vleien, om te bezitten, om te bederven. Zijn dat niet de gebeden van geheime afgodendienaars ? Harten broeden wraakgedachten, onwettige verhandelingen, ontucht. Zijn dat de erediensten niet gewijd aan de onzuivere goden van wellust, begerigheid, boosheid ?

³ Er is gezegd : 'Gij zult niets aanbidden tenzij uw ware, ene, eeuwige God'. Er is gezegd : 'Ik ben een strenge, jaloerse God'.

Strenge : geen andere kracht is groter dan de Zijne. De mens is vrij om te handelen, satan is vrij om te bekoren. Maar wanneer God zegt : 'Genoeg' kan de mens niets verkeers meer doen, kan satan niet langer bekoren. De laatste wordt naar zijn hel verdreven, de eerste wordt gecontroleerd in zijn misbruik het kwade te doen, waaraan een grens is waarachter God niet toelaat verder te gaan.

Jaloers. Waarvan ? Van welke jaloersheid ? Van de kleinzielige jaloersheid van kleinzielige mensen ? Neen. De heilige jaloersheid van God voor Zijn kinderen. De rechtvaardige, minnende jaloersheid. Hij schiep jullie. Hij bemint jullie. Hij wil jullie. Hij weet

wat schadelijk is voor jullie. Hij is bewust van wat jullie van Hem kan scheiden. En Hij is jaloers voor wat zich tussen de Vader en Zijn kinderen plaatst en hen afleidt van de enige liefde die gezondheid en vrede is : God. Begrijp die jaloersheid die niet gemeen is, niet wreed, niet vrijheidsbeperkend. Het is oneindige liefde, oneindige goedheid, onbegrensde vrijheid die zichzelf geeft aan het begrensde schepsel, om het tot Zich te trekken en in Zich voor altijd, en om het te associëren met Zijn oneindigheid. Een goede vader wenst niet te genieten van zijn weelde voor zichzelf. Maar hij wil dat zijn kinderen ervan genieten met hem. Tenslotte verzamelde hij zijn rijkdommen meer voor zijn kinderen dan voor zichzelf. Zo handelt God maar Hij deelt het mee aan Zijn liefde en verlangt de volmaaktheid die heerst in al Zijn handelingen.

⁴ Ontgoochel de Heer niet. Hij beloofde aan de schuldige vaders en aan de kinderen van de schuldige kinderen, straf. En God houdt altijd Zijn beloften. Maar wees niet ontmoedigd, mensen- en Gods-kinderen. Luister naar de andere belofte en verheug u : 'Ik zie met liefde neer op de duizendste generatie van degene die Mij liefheeft en Mijn geboden onderhoudt'. Op de duizendste generatie van goede mensen en op de duizendste fout van de arme mensen-kinderen, die niet vallen uit boosheid maar omwille van hun onbedachtzaamheid en satans listen. En Zijn goedheid is zelfs groter. Ik zeg jullie dat Hij Zijn armen naar u uitstrekt, indien jullie met een berouwvol hart en wezens gewassen door de tranen, zeggen : 'Vader, ik heb gezondigd. Ik weet het. Ik verneder mijzelf en ik belijd mijn zonde voor U. Vergeef mij. Uw vergiffenis zal mijn kracht zijn om 'opnieuw' het ware leven 'te beginnen'.

Vrees niet. Vooraleer jullie zonden bedreven uit zwakheid, wist Hij dat jullie zouden zondigen. Zijn hart is enkel gesloten wanneer jullie volharden in uw zonde en verlangen te zondigen, en zodanig van een zekere zonde of van vele zonden uw god van afschrikking maakt. Verniel elke afgod, maak plaats voor de Ware God. Hij zal neerdalen in Zijn glorie om uw harten te wijden, als Hij ziet dat Hij de enige is in uw hart.

Geef Gods woning aan Hem terug. Zijn woonst is niet in de tempels met stenen gebouwd, maar in de harten van de mensen. Was de dorsvloer, reinig het binnenste van alle nutteloze of zondige versieringen. God alleen. Hij alleen. Hij is alles ! Op geen enkele manier is het hart van een mens waarin God woont ondergeschikt aan het Paradijs, het hart dat zijn liefde uitzingt voor de Heilige Gast.

Maak van elk hart een hemel. Begin uw mede-inwonen met de

Allerhoogste. In uw eeuwige toekomst zal het in macht en vreugde vermeederen. Maar zelfs hier zal het de daverende verbazing overtreffen van Abraham, Jakob en Mozes. Want het zal niet meer de verblindende, vreesverwekkende ontmoeting zijn met de Almachtige, maar het voortdurend leven met de Vader en Vriend die neerdaalt om te zeggen : 'Het is Mij een vreugde onder de mensen te zijn. Jullie maken Mij gelukkig. Dank u, Mijn zoon!'

⁵ De menigte, meer dan honderd mensen, breken de betovering na enige tijd. Sommigen stellen vast dat zij wenen, anderen dat zij glimlachen naar dezelfde hoop van liefde. Op het laatst schijnt de menigte te ontwaken, zij schijnt te fluisteren, hevig te verzuchten, en uit tenslotte een kreet van verlossing : "Wees gezegend ! Gij opent voor ons de weg naar vrede !"

Jezus antwoordt glimlachend : "De vrede zij met jullie, indien jullie van nu af het goede volgen."

Daarna gaat Hij naar de ongelukkigen. Hij raakt het kind aan met de hand, de blinde man, de vrouw die helemaal geel is, Hij buigt over de lamme en zegt : "Ik wil het."

De man kijkt Hem aan en schreeuwt dan : "Er is warmte in mijn dode ledematen !" en hij staat op, zoals hij is, tot zij het laken van hem wegtrekken op zijn klein bed, en de moeder laat haar kind gaan, dat niet meer bedekt is met rauwe plekken, en de blinde knip-oogt bij het eerste contact met het licht, en vrouwen schreeuwen : "Dina is niet meer zo geel als boterbloemen."

De plaats is in volledige verwarring. Sommigen schreeuwen, anderen zegenen, sommigen duwen om te zien, sommigen trachten buiten te gaan en het in het dorp te vertellen. Jezus wordt langs alle kanten bestookt.

Petrus ziet dat zij Hem bijna zullen verpletteren en hij roept : "Mannen ! Zij zijn de Meester aan het versmachten ! Kom en laat ons plaats maken" en met grote moeite werken de twaalf leerlingen met hun ellebogen hun weg door de menigte, ook enkele schenen stampend, en zij maken de Meester vrij en brengen Hem eruit. "Ik zal daar morgen naar zien" zegt hij. "Jullie blijven aan de deur en de anderen aan het andere einde van de zaal. Hebben zij U pijn gedaan ?"

"Neen."

"Zij schenen zot te worden. Wat een manieren !"

"Laat hen. Zij waren gelukkig... en Ik ook. Ga naar degene die wensen gedoopt te worden. Ik ga naar het huis. Judas, gij en Simon zullen aalmoezen geven aan de armen. Geef hen alles. Wij

hebben meer dan nodig is voor de apostelen van de Heer. Petrus, ga. Vrees niet te veel te doen. Ik zal u rechtvaardigen bij de Vader, want Ik beveel het u het te doen. Vaarwel, vrienden."

En Jezus, vermoeid en nat van het zweet gaat in het huis, terwijl elk van de leerlingen zijn plicht doet onder de pelgrims.

EEEEEE 00000 EEEEE 00000 EEEEE 00000 EEEEE

121. - 5. JEZUS AAN HET "HELDERE WATER" : "GIJ ZULT MIJN NAAM NIET IJDEL GEBRUIKEN".

1 maart 1945.

¹ Al de leerlingen zijn in een volslagen verwarring. Zij zijn zo rusteloos dat ze gelijken op een gestoorde biekerf. Zij spreken en werpen zijdelingse blikken naar buiten in alle richtingen... Jezus is er niet. Tenslotte beslissen zij over wat hen hindert en Petrus zegt tot Johannes : "Ga zien voor de Meester. Hij is in het bos nabij de rivier. Zeg Hem onmiddellijk te komen of ons te laten weten wat wij moeten doen." Johannes loopt weg.

Iscariot zegt : "Ik ken de reden niet voor zoveel opwinding en, onvriendelijkheid. Ik zou gegaan zijn en hem met veel eer verwelkomd hebben... Zijn bezoek is voor ons een eer... Alzo..."

"Ik weet het niet. Hij kan verschillend zijn van zijn zoogbroeder. Maar... wie met hyena's leeft betrapt hun reuk en instinct. In alle geval, gij zoudt die vrouw willen wegzenden... Maar denk eraan wat gij doet ! De Meester wil het niet, en ik moet haar beschermen. Indien gij haar aanraakt... Ik ben de Meester niet... Enkel ter inlichting."

"O ! Wie is zij tenslotte ?! Misschien de mooie Herodias ?"

"Wees niet kluchtig."

"Berisp me niet. Gij hebt een koninklijke wacht over haar gekregen, als voor een koningin..."

"De Meester zegde mij : 'Zorg ervoor dat zij niet gestoord wordt en eerbiedig haar'. En dat doe ik."

"Maar wie is zij ? Weet gij het !" vraagt Tomas.

"Ik weet het niet."

"Vooruit, vertel het... Gij weet het..." dringen velen van hen aan.

"Ik zweer dat ik niets weet. De Meester weet het zeker. Maar ik weet het niet."

"Wij moeten Johannes bereiken om het Hem te vragen. Hij vertelt hem alles."

"Waarom? Wat is er bijzonders aan Johannes? Is uw broer een god?"

"Neen, Judas. Hij is de beste van ons allen."

"Jullie kunnen zich de moeite sparen" zegt Jakobus van Alfeüs. "Mijn broer zag haar gisteren, toen hij van de rivier terugkwam met de vis die Andreas hem had gegeven, en hij vroeg het aan Jezus. En Hij antwoordde: 'Zij heeft geen gelaat. Zij is een ziel die God zoekt. Zij is niets anders voor Mij en Ik wens dat zij hetzelfde is voor allen'. En Hij zegde: *Ik wens*' op zulk een manier, dat ik jullie zou aanraden niet aan te dringen."

"Ik zal naar haar gaan" zegt Judas Iscariot.

"Probeer maar, als ge kunt" zegt Petrus, blozend als een jonge haan.

"Zult gij de spion uithangen en Jezus inlichten?"

"Ik laat dat ambt aan dezen van de Tempel. Wij, mannen van het meer, verdienen werkend ons brood, niet door inlichtingen te geven. Wees nooit bevreesd voor een beschuldiging van Simon van Jonas. Maar tart mij niet en neem niet de vrijheid ongehoorzaam te zijn aan de Meester, want ik ben hier..."

"En wie zijt gij? Een arme man zoals ik."

"Ja. Nog meer, ik ben armer, ruwer, en onwetender dan gij. Ik weet het, maar het hindert me niet. Het zou mij hinderen indien ik zou zijn als gij wat het hart betreft. Maar de Meester gaf mij die opdracht en ik volbreng ze."

"Zoals ik, wat het hart betreft? Wat is in mijn hart dat doet walgen? Spreek, beschuldig mij, beledig mij..."

"Om Godswil, hou op" barst de IJveraer en Bartolomeüs uit. "Hou op, Judas. Eerbiedig de grijze haren van Petrus."

"Ik eerbiedig iedereen, maar ik wil weten wat er in mij is..."

"Ik zal u onmiddellijk antwoorden... Laat mij spreken... Er is hoogmoed, genoeg om die keuken te vullen, er is valsheid en wellust."

"Ik, vals?"

"Allen grijpen in en Judas is verplicht rustig te zijn.

Simon zegt rustig tot Petrus: "Verontschuldig mij, vriend, indien ik u iets zeg. Hij heeft zijn fouten, maar gij hebt ook de uwe. En één ding is dat gij de jonge mensen niet verdraagt. Waarom neemt gij dat niet in overweging gezien hun leeftijd, hun geboorte..."

vele dingen ? Zie, gij handelt voor Jezus' zaak. Maar geeft gij u geen rekenschap dat zulke argumenten Hem vermoeien ? Ik vraag hem niet (en hij wijst naar Judas) maar ik vraag het u, een rijp en eerlijk man. Hij heeft zoveel last omwille van Zijn vijanden. Waarom zouden wij Zijn droefheid vermeederen ? Er is zoveel vijandschap rond Hem. Waarom zouden wij het ook in Zijn eigen nest doen opkomen ?"

"Het is waar. Jezus is zeer droefig en Hij is ook verlicht" zegt Judas Taddëüs. "'snachts kan ik Hem horen hoesten en keren in Zijn bed, en zuchten. Enkele nachten geleden stond ik op en zag ik Hem wenen terwijl Hij bad. Ik vroeg Hem : 'Wat scheelt er ?' En Hij omhelsde mij en zegde : 'Wees vriendelijk voor Mij. Hoe moeilijk is het 'Verlosser' te zijn' !"

"Ik ontmoette Hem ook in het bos bij de rivier nadat Hij klaarblijkelijk had geweend" zegt Filippus "En op mijn ondervragende blik antwoordde Hij : 'Weet gij wat de hemel verschillend maakt van de aarde buiten het verschil van het gemis aan Gods zichtbare aanwezigheid ? Het is het gemis aan liefde onder de mensen. Het schokt Mij als een strop. Ik ben hier gekomen om zaden te verzamelen voor de vogeltjes en bemind te worden door schepselen die elkaar liefhebben'."

Judas Iscariot (hij moet wat ontsteld zijn) werpt zich op de grond en weent als een kleine jongen.

² Op dit ogenblik komt Jezus binnen met Johannes : "Wat scheelt er ? Waarom wenen ?..."

"Het is mijn fout, Meester. Ik maakte een fout. Ik verweet Judas te scherp" zegt Petrus openhartig.

"Neen... Ik... Ik moet berispt worden. Ik veroorzaak U last... Ik ben niet goed... Ik stoor, ik maak de mensen wrevelig, ik ben ongehoorzaam, ik ben... Petrus heeft gelijk. Maar help mij om goed te zijn ! Want ik heb iets hier, in mijn hart, dat maakt dat ik dingen doe die ik niet wil doen. Het is sterker dan mijzelf... en ik berokken u last, Meester, aan wie ik enkel vreugde zou willen geven... Geloof mij ! Het is waar..."

"Natuurlijk, Judas. Ik twijfel er niet aan. Gij zijt tot Mij gekomen met een oprecht hart, met waar enthoesiasme. Maar gij zijt jong... Niemand kent u, gij kent uzelf zo goed niet als Ik. Sta op en kom hier. Later zullen wij allen zelf spreken. Intussen spreken wij over de kwestie waarvoor jullie allen iemand tot Mij zond. Welk kwaad is er indien Manaën is gekomen ? Kan een verwante van Herodes niet dorsten naar de ware God ? Zijn jullie bevreesd

voor Mij ? Neen, wees niet bevreesd. Heb geloof in Mijn woord. Die man is voor een eerlijk doel gekomen."

"Waarom deed hij zich dan niet kennen ?" vragen de leerlingen.

"Precies omdat hij komt als een 'ziel' en niet als de zoogbroeder van herodes. Hij heeft gezwegen omdat hij denkt dat het verwantschap met een koning niets is voor het woord van God... Wij zullen zijn stilzwijgen eerbiedigen."

"Maar indien hij, in de plaats, door hem gezonden werd ?..."

"Door wie ? Door Herodes ? Neen. Vrees niet."

"Wie stuurde hem dan ? Hoe kwam hij het te weten over U ?"

"Door Mijn neef Johannes. Denken jullie dat hij in het gevang niet over Mij sprak ? Door Chuza... door de stem van de menigten... door de ware haat van de farizeeërs... Ook de bladeren van de bomen en de lucht spreken nu over Mij. Een steen werd in het stille water geworpen en een stok heeft het brons geslagen. De golven spreiden zich verder en verder uit de veropenbaring verspreidend zo ver als het water en de klank het aan de ruimte toevertrouwen... De aarde heeft geleerd te zeggen 'Jezus' en zal nooit ophouden het te vermelden. Ga en wees lief met hem zoals jullie zijn voor gelijk wie. Ga. Ik blijf hier met Judas."

De leerlingen gaan buiten.

³ Jezus kijkt naar Judas die nog weent en vraagt hem : "Welnu ? Hebt gij Mij niets te vertellen ? Ik weet alles over u. Maar Ik wil *het van u horen*. Waarom weent gij ? En bovenal, waarom die verwarring waardoor gij altijd zo onvoldaan zijt ?"

"Ja, Meester ! Gij hebt het gezegd. Ik ben jaloers van natuur. Gij weet het zeker. En ik lijd eronder te zien... zo vele dingen te zien. Het maakt mij rusteloos en... onrechtvaardig. En ik word slecht terwijl ik niet zou willen zoals..."

"Begin niet opnieuw te wenen ! Waarover zijt gij jaloers ? Maak u gewoon te spreken met uw ware ziel. Gij spreekt veel, zelfs te veel. Maar hoe ? Met uw neiging en uw geest. Gij volgt een moeilijke en kronkelige weg om te zeggen wat ge wilt zeggen : Ik spreek over u, over uw 'ego' want in verband met datgene wat gij te zeggen hebt van andere mensen of tot andere mensen, toont gij geen terughouding noch begrenzing. En zo toont gij ook geen weerhouding of begrenzing voor uw vlees. Het is uw zot paard. Gij zijt als een wagenmenner aan wie de koersdirecteur twee zotte paarden heeft gegeven. Het ene is uw zinnelijkheid, het andere... moet Ik u zeggen welke het andere is ? Moet Ik ? Is de fout die gij maakt niet te temmen. Gij zijt een bekwaam maar roekeloos wagenmenner, gij vertrouwt op uw bekwaamheid en gij denkt dat het genoeg is.

Gij zijt eerst... gij wilt geen tijd verliezen door het veranderen van minstens één paard. Integendeel gij spoort ze aan en slaat ze. Gij wilt de 'winnaar' zijn. Gij zijt bezorgd toegejuicht te worden... Beseft gij niet dat de overwinning zeker is als het bekomen wordt door aanhouderd, geduldig en voorzichtig werk ? Spreek tot uw ziel. Ik wil uw bekentenis om vandaar te beginnen. Of moet Ik u zeggen wat er binnen in u is ?

"Ik vind dat Gij niet eerlijk of ook niet standvastig zijt, en ik lijd eronder."

"Waarom beschuldigt gij Mij ? Waarin heb Ik in uw ogen gefaald ?"

"Wanneer ik U wilde meenemen bij mijn vrienden, hebt Gij geweigerd zeggende : 'Ik verkies met nederig volk te zijn'. Toen zegden Simon en Lazarus U dat het beter was de bescherming te zoeken van enkele machtige personen en Gij stemde in. Gij zijt éézijdig voor Petrus, Simon, Johannes... Gij..."

"Wat nog ?"

"Niets anders, Jezus."

"Onzin !... Blazen op het schuim van de golven. Het spijt Mij voor u, want gij zijt een arme ongelukkige stakker die u zelf foltert, hoewel gij u zoudt kunnen verheugen. Kunt gij zeggen dat die plaats luxueus is ? Kunt gij loochenen dat er een *dringende* reden was die Mij verplichtte het te aanvaarden ? Moest Sion zo geen hardvochtige stiefmoeder zijn voor haar profeten, zou Ik hier zijn, verborgen als iemand die vreest voor menselijke rechtvaardigheid en onderkomen zoekt in een heiligdom ?"

"Neen."

"Wel dan ? Kunt gij zeggen dat Ik u geen zendingen toevertrouwde zoals Ik deed voor de anderen ? Kunt gij zeggen dat Ik streng geweest ben met u wanneer ge ongelijk hadt ? Gij zijt niet oprecht geweest... De wijngaarden !... O ! Uw wijngaarden ! Welke waren de namen van die wijngaarden ? Gij waart niet sympathiek voor degene die leden of zichzelf verlost. Gij waart zelfs niet eerbiedig tegenover Mij. En de anderen merkten het... En toch verdedigt u slechts één stem : de Mijne. De anderen zouden kunnen betiteld worden als jaloers, want als er iemand was die beschermd werd, waart gij het."

Judas weent terneergedrukt en bewogen.

"Ik ga. Dit is het uur dat Ik aan iedereen behoor. Gij blijft hier en denkt na."

"Vergeef mij, Meester. Ik zal geen rust hebben tot Gij mij